

7220 *Źródłiska wapienne ze zbiorowiskami *Cratoneurion commutati*



Liczba i lokalizacja powierzchni monitoringowych

W roku 2008 prowadzono badania następujących podtypów siedliska przyrodniczego:

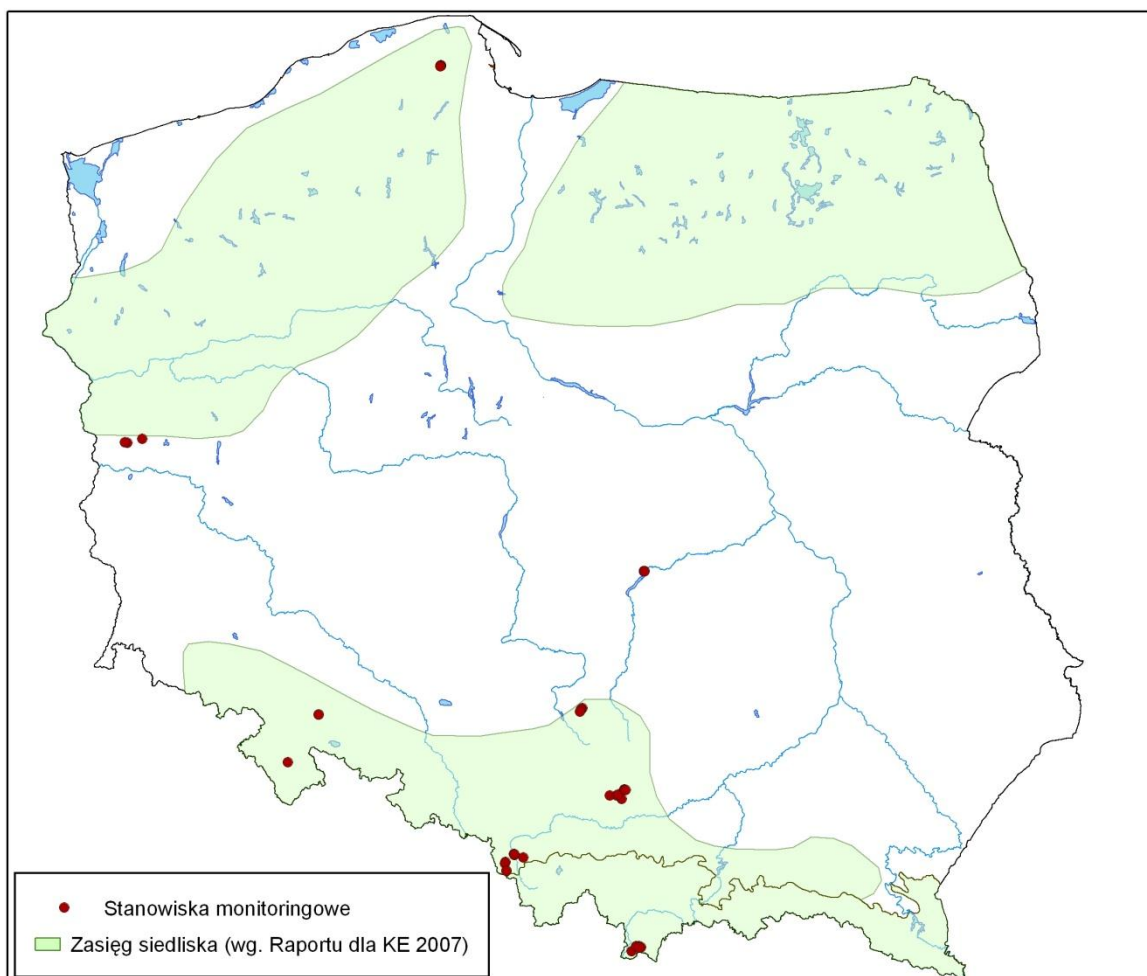
W regionie kontynentalnym:

- 7220 –1 Petryfikujące źródła z utworami tufowymi (*Cratoneurion*)

Badania terenowe prowadził 1 ekspert lokalny, na jednym stanowisku w jednym obszarze.

Monitoring podstawowy wykonano:

- w regionie kontynentalnym, na 1 stanowisku w 1 obszarze:
 - obszar Pasma Krowiarek (Krzysztof Świerkosz): stanowiska
 - Romanowskie Źródła



Uwagi o rozmieszczeniu i wyborze powierzchni badawczych

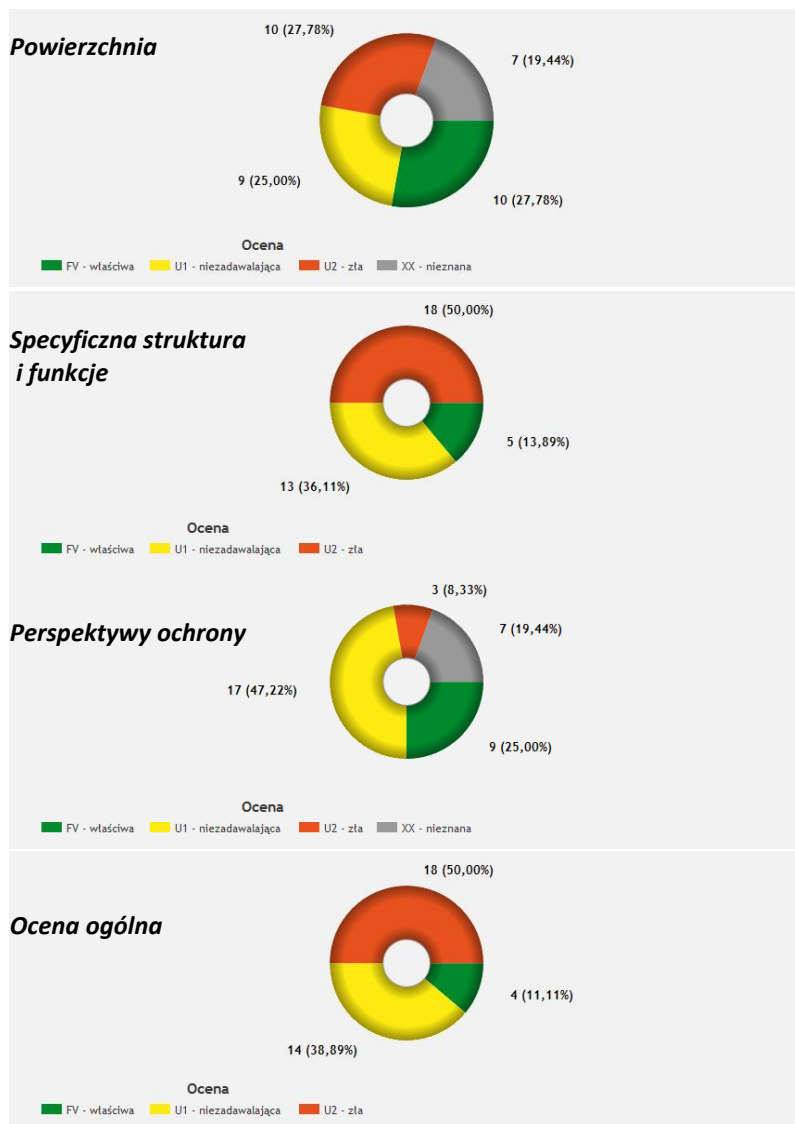
Realizując założenia monitoringu siedliska 7220 w Polsce, w roku 2008 monitoringiem podstawowym objęto kolejny nowy obszar, dla którego posiadano dane literaturowe, w celu sprawdzenia tam stanu siedliska.

Ze względu na brak specjalistów nie prowadzono monitoringu na pozostałych obszarach regionu kontynentalnego, zwłaszcza w części północnej Polski (gdzie zachodzi potrzeba potwierdzenia współczesnej depozycji tufów wapiennych), oraz w regionie alpejskim (zwłaszcza w Pieninach i w Gorcach, oraz – uzupełniająco w Tatrach).

Zgodnie z wymogiem formalnym, każdy obszar monitoringu podstawowego powinien być reprezentowany przez 6 stanowisk; jeśli ich liczba była mniejsza, monitoringiem objęto wszystkie stanowiska znane ekspertom lokalnym.

Wyniki

REGION KONTYNTENTALNY



Wynik ogólny i reprezentatywność badań terenowych:

Dotychczasowa ocena: **U1 (U1, XX, U1)**. Liczba badanych stanowisk jest **zbyt mała**, aby podać reprezentatywne wyniki dla regionu biogeograficznego. Niewątpliwie należy prowadzić dalsze badania stanu tego siedliska przyrodniczego. Wstępna ocena ogólna: **U2 (U1, U2, U1)**. Najgorzej oceniano parametr „specyficzna struktura i funkcja”. Należy tu wyraźnie podkreślić, że nadal istnieją duże wątpliwości co do wykorzystanej metodyki badań, a także identyfikacji tego siedliska w terenie – w związku z dużym zróżnicowaniem stanowisk położonych w różnych regionach Polski. Niewątpliwie ten typ siedliska przyrodniczego wymaga dalszych badań, szczególnie, że wstępne wyniki wskazują na gorszą diagnozę stanu siedliska, niż w raporcie z 2007 roku. Należy także w gronie specjalistów z różnych ośrodków badawczych ustalić jednoznaczne kryteria identyfikacji tego siedliska, a także doboru wskaźników oraz ich wykorzystania do oceny „specyficznej struktury i funkcji”

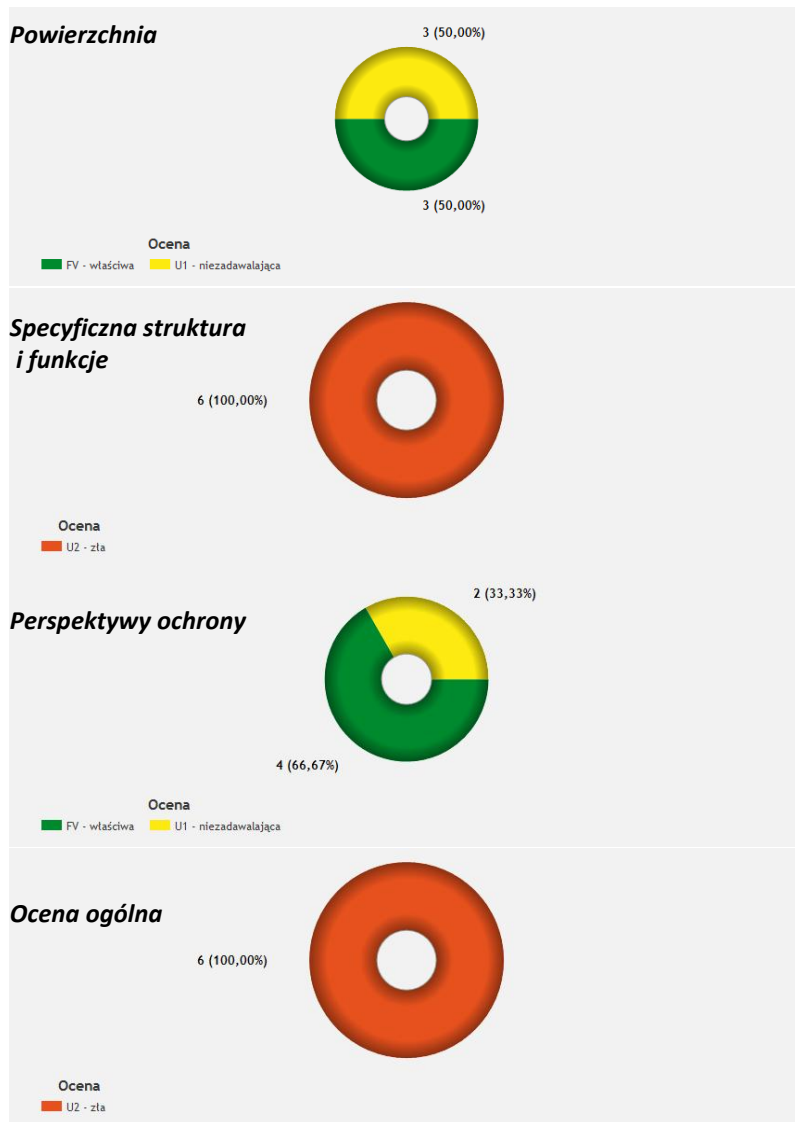
Spośród wskaźników specyficznej struktury i funkcji najgorzej oceniano: stopień uwodnienia, charakterystyczna kombinacja florystyczna, występowanie trawertynów, zniszczenia mechaniczne.

Główne zagrożenia: zaburzenie stosunków wodnych, ekspansja gatunków roślin zielnych, nadmierne zacienienie

WYNIKI MONITORINGU

Wskazania ochronne: ochrona bierna przed zniszczeniem mechanicznym, ochrona czynna – ręczne usuwanie krzewów i drzew

REGION ALPEJSKI

**Wynik ogólny i reprezentatywność badań terenowych:**

Dotychczasowa ocena: U1 (U1, XX, U1). Liczba badanych stanowisk jest **zbyt mała**, aby podać reprezentatywne wyniki dla regionu biogeograficznego. Niewątpliwie należy prowadzić dalsze badania stanu tego siedliska przyrodniczego. Wstępna ocena ogólna: **U2 (U1, U2, FV)**. Najgorzej oceniano parametr „specyficzna struktura i funkcja”. W dużej mierze tak niska ocena tego parametru może wynikać z nietypowości wykształcenia źródeł tatrzańskich i wątpliwości co do identyfikacji i wskaźników stanu siedliska. Niewątpliwie należy dalej prowadzić badania terenowe, uwzględniając dodatkowo źródła podawane z Pienin. Perspektywy ochrony uznano za właściwe, ze względu na lokalizację badanych stanowisk w parku narodowym.

Spośród wskaźników specyficznej struktury i funkcji najgorzej oceniano: stopień uwodnienia, charakterystyczna kombinacja florystyczna, występowanie trawertynów.

Główne zagrożenia: zaburzenie stosunków wodnych, ekspansja gatunków roślin zielnych, nadmierne zacienienie

Wskazania ochronne: ochrona bierna przed zniszczeniem mechanicznym

MONITORING PODSTAWOWY

Syntetyczne zestawienie wyników monitoringu przedstawia poniższa tabela.

Parametr/Wskaźnik	Region, obszar i liczba stanowisk w obszarze			
	Kontynentalny		Alpejski	
	Pasmo Krowiarek	Suma ocen		
	1	1		
1. Powierzchnia siedliska w obszarze	U2	U2		
2. Specyficzna struktura i funkcje	U2	U2		
a) charakterystyczna kombinacja florystyczna	U2	U2		
b) obce gatunki inwazyjne	FV	FV		
c) gatunki ekspansywnych roślin zielnych	FV	FV		
d) eutrofizacja	XX	XX		
e) obecność i pokrycie wątrobowców	U2	U2		
f) stopień uwodnienia	U2	U2		
g) występowanie trawertynów	U2	U2		
h) erozja	FV	FV		
i) zniszczenia mechaniczne	U2	U2		
3. Perspektywy ochrony	U2	U2		
4. Ocena ogólna	U2	U2		
5. Powierzchnia siedlisk o różnym stanie zachowania (w % całkowitej powierzchni siedliska na stanowisku)	U2 – 100%	U2 – 100%		

Analiza wyników - ocena stanu zachowania siedliska w kraju

Ocena stanu zachowania siedliska w kraju – taka, jaką przedstawiono w raporcie z roku 2007.

Dla uzyskania pełnego obrazu stanu zachowania siedliska niezbędna jest wizja terenowa źródeł tatrzańskich oraz pienińskich.

REGION KONTYNENTALNY

Ocena ogólna dla monitorowanego obszaru została uznana za złą, w związku ze zniszczeniem źródła poprzez zasypianie strefy źródłiskowej i przekształcenie jej w zbiorniki wód stojących. Taką samą ocenę wskazano dla parametru perspektywy ochrony siedliska. Ekspert lokalny uważa, że odtworzenie źródła jest możliwe, więc także i restytucja siedliska.

Ocena stanu zagrożeń i czynników wpływających na stan siedliska

MONITORING PODSTAWOWY

Kod i rodzaj oddziaływania	Obszar i liczba stanowisk
	Pasmo Krowiarek
	1
162 – sztuczne plantacje	C (-)
890 – inne spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych	A (-)